

[Malchau.]

ligger da Resultatet af Arbejdet i Lønningskommissionen af 1943 i Form af en omfattende Betænkning, bilagt Forslag til en ny Tjenestemandslov, hvilket Forslag praktisk talt uændret af den højtærede Finansminister er forelagt Rigsdagen til Viderebehandling og Gennemførelse. Det skal straks siges, at de Krav eller Ønsker, der fra Tjenestemandsorganisationernes Side paa Tjenestemændenes Vegne er fremsat om Forbedringer, lønningsmæssigt og paa anden Maade, ikke i enhver Henseende er blevet imødekommet eller opfyldt. De Røster, der i den senere Tid har lydt fra forskellig Side inden for Tjenestemandskredse, viser ogsaa tydeligt, at der ikke hersker udelte Tilfredshed blandt Tjenestemændene med de opnaaede Resultater, og i samme Retning peger jo de mange Henvendelser til det af Folketinget nedsatte Udvalg under Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting. Heroverfor maa fremhæves, at Forslaget, saaledes som det fremtræder til Behandling her i Rigsdagen, er godkendt og tiltraadt af Statstjenestemændenes 3 Centralorganisationer — altsaa de store forhandlingsberettigede Organisationer, der repræsenterer praktisk talt alle Statens Tjenestemænd, og som jo ogsaa har været repræsenteret i Lønningskommissionen og derved har været i Stand til at følge Arbejdet i denne fra først til sidst og har kunnet gøre deres Indflydelse gældende til enhver Tid.

Tjenestemændenes Repræsentanter har bortset fra enkelte Spørgsmaal, hvorom der — som det fremgaar af Lønningskommissionens Betænkning — er afgivet Mindretalsindstilling, tiltraadt Betænkningen, selv om de naturligvis ikke i eet og alt har erklæret sig tilfreds med det opnaaede. Dette har Tjenestemændenes Repræsentanter gjort ud fra den naturlige og rigtige Betragtning, at der under de givne Forhold ikke kunde opnaas mere, at der ikke kunde naas videre frem, naar der skulde komme et Resultat ud deraf, som kunde vinde Tilslutning fra et Flertal inden for Kommissionen og derved have Udsigt til ogsaa at blive gennemført paa Rigsdagen, og ligeledes ud fra den Betragtning, at der alligevel var opnaaet saa store Forbedringer i Sammenligning med den nugældende Lov, at man ikke kunde forsvare at undlade at give Tilslutning dertil.

Det maa i denne Forbindelse erindres, at de 5 store politiske Partier ligeledes var repræsenteret i Kommissionen, saa at der var en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at det, man her enedes om, vilde blive tiltraadt af Rigsdagens Flertal, hvoraf igen følger, at disse Partier paa deres Side selv-

følgelig ogsaa derved forpligtede sig til at gennemføre Lovforslaget i det store og hele uden gennemgribende Ændringer af den ene eller anden Art. Naar derfor alligevel det Forhold kan indtræffe, at der til det af Folketinget nedsatte Udvalg kommer saa mange Henvendelser, som Tilfældet har været, efter at de paagældende Tjenestemandsrepræsentanter paa samtlige Tjenestemænds Vegne har tiltraadt Forslaget, kan dette efter min Opfattelse kun tydes enten som Udslag af manglende Organisationskultur eller som svigtende Solidaritetsfølelse hos de paagældende, idet nemlig — og det maa man ikke glemme — det foreliggende Lovforslag fremtræder som et samlet Hele, som der ikke kan pilles ret meget ved, uden at hele Opbygningen falder fra hinanden. Statstjenestemændenes tre Centralorganisationer har da ogsaa taget Konsekvensen heraf og korrekt undladt at rette nogen som helst Anmodning til Folketingsudvalget om Ændringer i det forelagte Lovforslag.

Om Lønningskommissionens Arbejde skal i øvrigt siges — hvad ogsaa saavel det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen som det ærede Medlem Hr. Rytter fremhævede —, at dette paa fremragende dygtig Maade har været ledet af Formanden, Departementschef Kofoed, med Bistand af hans udmærkede Hjælpere fra Finansministeriet.

Man har søgt at gøre Ret og Skel, at dele Sol og Vind lige, og der er fra alle Sider inden for Kommissionen vist en ærlig Vilje til at komme hinanden i Møde, hvilket ikke mindst gælder Repræsentanterne for Administrationen og Organisationerne, ud fra den helt rigtige Tankegang derved i Enighed at søge frem til et Resultat, som alle Parter kunde være tjent med.

Opbygningen af selve Lønningssystemet i Tjenestemandsloven er der ikke ændret ved — jeg ser her bort fra Indførelsen af det nye, som det almindelige pensionsgivende Løntillæg jo er, men det er kun en rent praktisk Foranstaltning. Dette System i Tjenestemandsloven har staaet sin Prøve i de forløbne Aar. Derimod er der, som ogsaa nævnt her i Dag, sket ikke faa Opnormeringer, Omplaceringer og Oprykninger. Der er sket Forbedringer bl. a. for de laveste Lønningsklassers Vedkommende, hvor alle var enige om, at dette tiltrængtes, og Lovforslaget betyder i det hele lønmæssige Forbedringer for mange, ikke mindst inden for Bundklasserne, og ogsaa, som nævnt af den højtærede Finansminister i hans Forelæggelsestale, for videnskabelige Tjenestemænd, Politiet m. fl. Det er jo ingen Hemmelighed, at det i Øjeblikket kniber med at skaffe den